

Evangelisch Centrum Turnhout

Een van de doelstellingen van onze Pastorale Eenheid is het versterken van de relaties met de andere christelijke gemeenschappen. In deze reeks 'Geloof in gesprek' stellen we u die andere geloofsgemeenschappen in Turnhout en Oud-Turnhout voor. Vandaag een impressie van een bezoek aan het 'Evangelisch Centrum' aan de Guldensporenlei in Turnhout.

Er is al heel wat volk in de zaal als ik op zondagmorgen iets na 9 uur binnenkom. Er zijn enkele zaken die mij onmiddellijk opvallen, onder andere dat dit **een hechte gemeenschap** is van mensen die mekaar allemaal kennen en hartelijk begroeten. Ook ik wordt zeer hartelijk verwelkomd. Wat ook opvalt is dat hier echt **mensen van alle leeftijden** samenkomen: van jongeren en jonge gezinnen met kinderen tot en met ouderen. Het is bovendien **een internationaal gezelschap**, waarin mensen met een migratieachtergrond perfect geïntegreerd zijn en zeer goed Nederlands spreken. Deze gemeenschap is een weerspiegeling van onze samenleving van vandaag, dat is een sterk punt.

We zijn met een vijftigtal mensen (blijkbaar iets minder dan gewoonlijk) als de dienst begint. Er wordt gebeden en (veel) gezongen, allerlei mensen nemen spontaan het woord of worden daartoe uitgenodigd. De dienst duurt langer dan bij ons, maar verveelt me geen moment. De 'rode draad' doorheen alles wat gezegd, gebeden en gezongen wordt is **de nadruk op de sterke persoonlijke relatie met Jezus**, op "van Jezus houden en geïnspireerd worden door de kracht van de Geest Gods". Opvallend is ook **de zeer centrale plaats van de Bijbel als het (enige) Woord van God**. Maar de Bijbelteksten worden wel zeer letterlijk begrepen, zonder veel aandacht voor literair genre of historische context van de verhalen. Dat valt mij ook op in onze zeer vriendelijke en open gesprekken na de dienst, en daar heb ik het als katholieke theoloog wel wat moeilijk mee.

Wat mij ook opvalt, vooral in het getuigenis van een zendeling in Thailand, is de zeer **'exclusieve' benadering van de christelijke boodschap**. De zendeling komt zeer geëngageerd over, wat mijn oprechte bewondering wekt, maar benadrukt vooral hoe verkeerd het boeddhisme wel is, en hoe belangrijk het is dat die verkeerde religie door het christendom vervangen wordt. **In de katholieke kerk kiezen we, zeker sinds het laatste concilie, veel sterker voor een dialoog met de andere godsdiensten**. In deze evangelische gemeenschap wordt vooral benadrukt dat het evangelie van boven komt, van God, en dat dit het beste is wat de mensheid ooit overkomen is. Deze mensen voelen zich "bevrijd in Christus" zien zichzelf vooral als bringers van dit Goede Nieuws. De (andere) "religies" zijn voor hen niet meer dan menselijke ontwerpen in een poging God te bereiken. Ook aan de dialoog, of het organiseren van gezamenlijke gebedsdiensten, met andere christelijke gemeenschappen (katholieken, protestanten, orthodoxen...) waar ik in onze gesprekken achteraf voor pleit, lijkt deze gemeenschap niet veel behoefte te hebben. Wat hen drijft is vooral aansluiting vinden bij de beleving van de eerste christenen, kiezen voor naastenliefde en ook voor actuele vragen antwoorden vinden in de Bijbel als Gods richtsnoer. Dat is mooi, maar ik zou er toch voor kiezen om die weg in dialoog met andere christenen te gaan.

Het is met een positief gevoel dat ik 's middags naar huis rijd. **Ik heb een mooie en authentieke christelijke gemeenschap leren kennen**, ik vind het een rijkdom dat deze gemeenschap in onze stad aanwezig is. **Hun gebrek aan bereidheid of behoefte om met andere christelijke gemeenschappen te dialogeren of zelfs om samen te bidden, betreur ik wel**. "Ook onze gelovigen zijn maar gewone mensen die naar God op zoek zijn", zei een van mijn gesprekspartners. Zijn we dat niet allemaal? Uiteindelijk is het God zelf die ons zal tegemoet komen. Ik denk dat dit geldt voor de gelovigen van alle kerken.

Dirk Godecharle